

Development of Training Curriculum on Using English for Pre-service Teachers Aligned with the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

Thanatporn Khattiyanon¹, Tipaporn Sujaree², Nattachai Jantachum³, Pawaris Samano⁴

Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

¹E-mail: thanat1105@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9154-8914>

²E-mail: Tipaporn.s012501@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0411-5174>

³E-mail: nattachai@rmu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4413-1806>

⁴ E-mail: pawaris.sa@rmu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-4893-5897>

Received 15/05/2024

Revised 29/05/2024

Accepted 15/07/2024

Abstract

Background and Aims: This research aims to enhance effectiveness in teaching and learning English. This research aimed to 1) study the basic information and training needs, 2) develop a training curriculum, 3) implement the training curriculum, and 4) evaluate the effectiveness of the English language training program for teacher students, aligned with The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR). The research was conducted in four phases: 1) studying the basic information and training needs, 2) developing the training curriculum, 3) implementing the training curriculum, and 4) evaluating the effectiveness of the English language training program for teacher students according to The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR).

Methodology: The population consisted of 120 third and fourth-year English major students from the Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University. The sample used for studying the basic information and training needs in the first phase included 92 third and fourth-year students. The target group for the focus group discussions consisted of 9 English Lecturers, while the sample for the interviews included 20 third and fourth-year English major students from the Faculty of Education, selected through purposive sampling. The second phase's informants were 7 experts and professionals. The target group for implementing and evaluating the training program consisted of 30 English major students from the Faculty of Education, at Rajabhat Maha Sarakham University, and 7 experts, selected through purposive sampling. Research tools included questionnaires, interviews, the training curriculum, tests, satisfaction surveys, and an efficiency

evaluation form for the curriculum. Statistical analysis methods included percentage, mean, standard deviation, t-test (dependent), and One Sample test.

Results: (1) The condition and demand for English language development according to the European Union's language framework were at a moderate level, while the demand for developing English language skills among teacher students was at the highest level. (2) The developed training curriculum consisted of 7 components: 1) background and importance of the problem, 2) curriculum principles, 3) objectives, 4) content, 5) training activities, 6) training media, and 7) evaluation and assessment. The overall appropriateness of the curriculum was rated at the highest level. (3) The implementation of the developed training curriculum showed that students' test scores significantly improved after training at the .01 level, and teacher students who completed the training could pass the RMU_UET exam by the International Relations and Educational Management Office of Rajabhat Mahasarakham University, with 73% passing. Overall satisfaction with the training activities was rated at the highest level. (4) The assessment results of the training curriculum's development included the context, input, process, and product evaluations, with an overall high rating. Evaluation by individual aspects revealed high ratings in all aspects.

Conclusion: In summary, the research findings demonstrate that the developed training curriculum for enhancing English proficiency among students and pre-service teachers based on the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) is effective and enables using the curriculum effectively.

Keywords: Training Curriculum; Using English; Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป

ธัญพร ขัตติยนนท์¹ ทิพาพร สุจारी² ณัฐชัย จันทชุม³ ปวีศ สารมะโน⁴

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป วิธีการดำเนินวิจัย มี 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการฝึกอบรม ระยะที่ 2) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ระยะที่ 3) นำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ และ ระยะที่ 4) ประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3-4 จำนวน 92 คน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม คือ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 9 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3-4 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองใช้หลักสูตรและประเมินหลักสูตร เป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 30 คน และผู้เชี่ยวชาญ 7 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ หลักสูตรฝึกอบรม แบบทดสอบ แบบสอบถามความพึงพอใจ และแบบประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบได้แก่ ค่า t (t-test dependent) และ One Sample test

ผลการวิจัย: (1) สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป โดยรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการในการพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู โดยรวมมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด (2) หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น มีองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 2) หลักการของหลักสูตร 3) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 4) เนื้อสาระ 5) กิจกรรมการฝึกอบรม 6) สื่อประกอบการฝึกอบรม และ 7) การวัดและประเมินผล ส่วนผลของการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (3) ผลการนำหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นไปใช้ พบว่า นักศึกษาที่เข้ารับการฝึกอบรมมีคะแนนทดสอบหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาครูที่ผ่านการฝึกอบรมสามารถสอบผ่านข้อสอบ (RMU_UE) ของสำนักวิเทศสัมพันธ์และการจัดการศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ร้อยละ 73 และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมฝึกอบรม โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด (4)

ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

สรุปผล: จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรปที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้ใช้หลักสูตรสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : หลักสูตรฝึกอบรม; การใช้ภาษาอังกฤษ; กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป

บทนำ

ในยุคสมัยที่เทคโนโลยีและความรู้เติบโตอย่างรวดเร็ว ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลและติดต่อสื่อสารกับผู้คนทั่วโลก ด้วยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในด้านต่าง ๆ เช่น สังคม การเมือง เศรษฐกิจ วิถีชีวิต และวัฒนธรรม ทำให้ความสามารถในการเรียนรู้และสื่อสารขยายขอบเขตออกไปอย่างไม่มีขีดจำกัด ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือหลักในการค้นหาความรู้และเป็นส่วนหนึ่งในการทำงาน รวมถึงการเจรจาในเรื่องของการแข่งขันทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสากล ดังนั้น ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งพัฒนาและยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้กับประชาชนทุกระดับเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในระดับสากล กระทรวงศึกษาธิการได้วางนโยบายเพื่อส่งเสริมการปฏิรูปการศึกษาในทุกระดับให้มีการเชื่อมโยงกันอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและเพิ่มศักยภาพให้กับนักเรียน โดยเน้นย้ำการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และสื่อสาร ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่เวทีอาเซียน ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายใหม่เพื่อปฏิรูปการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ทุกภาคส่วน และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกันตระหนักถึงความจำเป็นในการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษอย่างเร่งด่วน การจัดการการสอนภาษาอังกฤษจึงต้องมีประสิทธิภาพ และมีเป้าหมายที่ชัดเจนตามมาตรฐานสากล โดยใช้กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักหลักในการจัดการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว เพื่อให้การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีประสิทธิภาพและทันสมัย โดยมีเป้าหมายในการเรียนรู้และพัฒนาที่เทียบเท่ากับมาตรฐานสากล เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางในการดำเนินการที่เป็นเอกภาพ มีเป้าหมายการเรียนรู้และการพัฒนาที่เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR) คือ มาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรป จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในปี ค.ศ. 2002 สภาแห่งสหภาพยุโรปได้กำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิง CEFR ในการตรวจสอบความสามารถทางภาษา ปัจจุบันกรอบอ้างอิง CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการ

จัดลำดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคล ในประเทศไทยกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ได้ถูกใช้เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศ ซึ่งเป็นหนึ่งในนโยบายเร่งด่วนในการปฏิรูปการศึกษาไทย ของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครูรวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางในการดำเนินการที่เป็นเอกภาพ มีเป้าหมายการเรียนรู้และการพัฒนาที่เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากล ที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งจะมีผลโดยตรงกับ 2 กลุ่มหลัก คือ สถานศึกษา (ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษา) และผู้รับใบอนุญาตวิชาชีพครู ทั้งนี้ ก็เพื่อยกระดับความสามารถและความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

อย่างไรก็ดีจากรายงานดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทย ของสถาบันภาษาเอ็ดดูเคชันเพิร์ส ในปี 2560 พบว่า ประเทศไทยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นอันดับที่ 53 จากประชากรใน 80 ประเทศ (ประชาชาติธุรกิจ ออนไลน์, 2060) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 ก็เช่นกัน นักเรียนสอบได้คะแนนภาษาอังกฤษโดยมีคะแนนเฉลี่ยเพียง 28.31 ซึ่งยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน คือไม่ถึงร้อยละ 50 รวมทั้งการสอบวัดความถนัดทั่วไป (GAT) เพื่อวัดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ประจำปีการศึกษา 2561 นักเรียนสอบได้คะแนนเฉลี่ย 46.35 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2561)

จะเห็นได้ว่า ระดับความสามารถในด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน มีความจำเป็นเร่งด่วนในการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการติดต่อ สื่อสาร และเข้าถึงแหล่งข้อมูลในรูปแบบต่างๆ ในการยกระดับความสามารถในด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้น ครูจึงมีบทบาทที่สำคัญในการขับเคลื่อนการยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ ครูจะต้องปรับกระบวนการเรียนการสอนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล จากการเป็น “ครูสอน” (Teacher) ไปเป็น “ครูฝึก” (Coach) หรือ “ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้” (Learning Facilitator) และต้องเรียนรู้ทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เช่น การรวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อเรียนรู้ร่วมกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ที่เรียกว่า PLC (Professional Learning Community) (วิจารณ์ พานิช, 2555)

Ministry of Education (2014) ได้นำกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) มาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดความสามารถทางภาษาของผู้สอนและผู้เรียน โดยกำหนดความสามารถทางภาษาของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาไว้ที่ระดับ A2 และครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่ระดับ B2 หากแต่ว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย มีความสามารถทางภาษาอังกฤษยังไม่เป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยในปี พ.ศ. 2558 มีการทดสอบความสามารถทางภาษาของครูทั่วประเทศ พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา มีความสามารถทางภาษาไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ระดับ B2 คิดเป็นร้อยละ 93.99 ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่สูงมาก สะท้อนให้เห็นว่า หากครูภาษาอังกฤษซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับเยาวชนของชาติ ยังขาดสมรรถนะทางด้านภาษาอังกฤษ ด้านการใช้เทคโนโลยีในการ

จัดการเรียนการสอน และสมรรถนะด้านอื่น ๆ ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีส่งผลให้การขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการกระทรวงศึกษาธิการ (ลักษณ์พร เข้มขัน และจิตติมา วรณศรี, 2564: 300)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัย จึงมีความสนใจในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป อันจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้และการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัย โดยศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการของผู้เรียน และศึกษาแหล่งข้อมูลของแนวคิดและวิธีการใหม่ๆ ในการจัดเตรียมบทเรียนที่มีประสิทธิภาพเพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสู่ความสำเร็จในการสอบ CEFR เพื่อประกอบวิชาชีพครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อไป

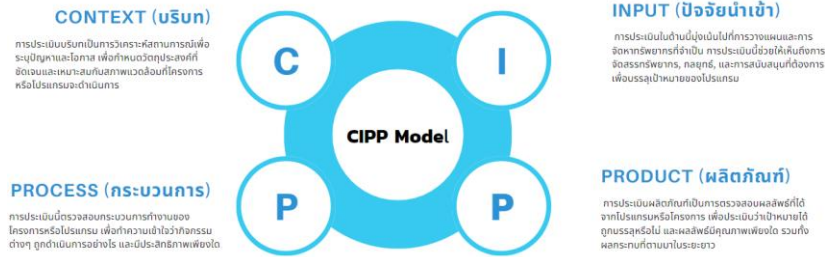
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป
3. เพื่อทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป
4. เพื่อประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป

การทบทวนวรรณกรรม

ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เป็นกระบวนการต่อเนื่องตั้งแต่การจัดทำหลักสูตรฉบับร่าง ทดลองใช้จัดทำหลักสูตรฉบับจริง ปรับปรุงกระบวนการใช้ และปรับปรุงตัวหลักสูตรซึ่งอาจจะต้องหมุนเวียนกระทำซ้ำต่อเนื่องจนกว่าจะเปลี่ยนหลักสูตรทั้งหมดให้มีความเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
2. การประเมินหลักสูตรฝึกอบรม ตามแบบจำลองของชิปปี้ CIPP (Context, Input, Process, Product) ตามแนวทางการประเมินโครงการของ Stufflebeam (1967) เพื่อใช้ในการประเมินโครงการและโปรแกรมการศึกษา แบบจำลองนี้มุ่งเน้นไปที่การประเมินในสี่ด้านหลักดังภาพ

3. สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ คือ คุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่อยู่ภายใน ตัวบุคคลคุณลักษณะเหล่านี้จะเป็นตัวผลักดันให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุตาม เป้าหมาย เกณฑ์มาตรฐานหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวได้แก่ ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติและองค์ประกอบของภาษาศาสตร์ ตัวผู้เรียน หลักสูตร การสอนภาษาอังกฤษ กระบวนการจัดการเรียนรู้ แนวคิด ทฤษฎีและวิธีการจัดการเรียนรู้ ทักษะความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ การใช้เทคนิคและสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยประกอบการจัดการเรียนการสอนทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ การวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ลักษณะนิสัย ส่วนบุคคล การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนรูปแบบความคิดและวิธีการคิด ความรู้สึกและ การกระทำที่เหมาะสม

4. กรอบการอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป คือ มาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และการประเมิน ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในปี ค.ศ. 2002 สภาแห่งสหภาพยุโรปได้กำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิง ทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ในการตรวจสอบความสามารถทางภาษา ปัจจุบันCEFR ได้จำแนกผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มหลัก และแบ่งเป็น 6 ระดับความสามารถ ดังนี้

level group	A		B		C	
level group name	Basic User ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน		Independent User ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ		Proficient User ผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว	
level	A1	A2	B1	B2	C1	C2
level name	Breakthrough or Beginner	Waystage or Elementary	Threshold or Intermediate	Vantage or Upper Intermediate	Effective Operational Proficiency or Advanced	Mastery or Proficiency

5. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนเป็นหลัก มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ การทำความเข้าใจ การจดจำ และนำสิ่งที่ได้

เรียนรู้ไปใช้ จุดมุ่งหมายของวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532)

6. การวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมการวัดและการประเมิน ทำให้ผู้สอนได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และเป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนประโยชน์ต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพของการเรียนการสอน โดยผู้สอนสามารถแบ่งตามขั้นตอนหรือช่วงเวลาของการดำเนินการเรียนการสอนได้ 3 ขั้นตอน คือ 1) การวัดและประเมินก่อนเริ่มต้นการเรียนการสอน 2) การวัดและประเมินระหว่างการเรียนการสอน และ 3) การวัดและประเมินหลังสิ้นสุดการเรียนการสอน

7. งานวิจัย

ชั้นแก้ว มาพรม (2564) ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยบูรณาการอาเซียนศึกษาสำหรับครูประถมศึกษา ดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นและพัฒนาหลักสูตร ระยะที่ 2 การพัฒนาและทดลองใช้หลักสูตร และ ระยะที่ 3 ศึกษาและติดตามผลการใช้หลักสูตร ในระยะที่ 1 พบว่า ผลการศึกษาสภาพปัญหาของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง มี 7 ด้าน เรียงจากมากไปหาน้อย คือ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 2) ด้านการเขียน 3) ด้านทักษะการพูด 4) ด้านทักษะการอ่าน 5) ด้านทักษะการฟัง 6) ด้านการทดสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ และ 7) ด้านทักษะการสื่อสาร และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ($\bar{x} = 4.53$) ในระยะที่ 2 พบว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.34 / 88.24 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และในระยะที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 คะแนน ($\bar{x} = 4.42$) ซึ่งหมายถึง หลักสูตรการฝึกอบรมมีคุณภาพดีมากและหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นทำให้ผู้เข้าอบรมได้รับการพัฒนาทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้มากขึ้น

ณดา บิลดาอุด (2560) ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อยกระดับทักษะภาษาอังกฤษ ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านการพัฒนาตนเองด้านทักษะภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้ สามารถสื่อสารได้ตามความสามารถของระดับชั้น ขาดการฝึกฝนทักษะและขาดความรู้เรื่องคำศัพท์ ไม่กล้าแสดงออก นำทักษะภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับน้อย นำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงไม่ถูกต้อง ขาดการสนับสนุนจากทางโรงเรียนและที่บ้าน และขาดความมั่นใจในการนำทักษะภาษาอังกฤษไปใช้ และนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึกอบรมและหลังฝึกอบรมทักษะภาษาอังกฤษ ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป ทุกทักษะหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Yu et al (2022) ได้ทำการศึกษาการจัดกลุ่มความสามารถของนักศึกษาใหม่ชาวไต้หวัน ที่เข้าเรียนในหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน CEFR ในการจำแนกนักศึกษาเข้าสู่ห้องเรียนที่แตกต่างกันตามระดับความสามารถ การศึกษานี้มีการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ Oxford Online Placement Test (OOPT) และเปรียบเทียบกับคะแนนสอบวัดความสามารถทั่วไปของมหาวิทยาลัย (General Scholastic Ability Test, GSAT) เพื่อประเมินความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบเหล่านี้กับระดับ CEFR ที่ได้จากการทดสอบ OOPT ผลการศึกษาพบว่าการจัดกลุ่มตามความสามารถเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการจำแนกนักศึกษาออกเป็นสามกลุ่มที่มีระดับความสามารถต่างกัน นอกจากนี้ยังพบความสัมพันธ์บวกระหว่างคะแนน GSAT และ OOPT แสดงให้เห็นว่ามีแนวโน้มชัดเจนว่าคะแนนในชั้นเรียนต่างๆ สอดคล้องกับระดับ CEFR ที่ได้จากการรายงานคะแนน OOPT การศึกษานี้มีข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคตและมีผลกระทบทางการสอนด้วยการแนะนำการจัดกลุ่มความสามารถสามารถช่วยปรับปรุงกระบวนการสอนและเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้นได้

Read, J. (2019) ได้ศึกษาการบูรณาการและผลกระทบของกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ในการออกแบบหลักสูตรทางภาษาและการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาทั่วทวีปเอเชียแปซิฟิก การศึกษานี้เน้นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อหน่วยงานราชการและนักวิชาการด้านการศึกษาด้านภาษาพยายามนำกรอบ CEFR ไปใช้ในระบบการศึกษาของประเทศต่างๆ ในประเทศแถบเอเชียแปซิฟิก เช่น ไต้หวัน, ญี่ปุ่น และจีน การศึกษาได้ข้อสรุปว่า มันเป็นเรื่องยากที่จะสร้างสมดุลระหว่างการกำหนดมาตรฐานระดับนานาชาติในการเรียนรู้ภาษากับความจำเป็นในการแสดงบริบททางสังคมและการศึกษาของประเทศต่างๆ กรอบ CEFR ถูกมองว่าเป็นเครื่องมือหลักในการกำหนดระดับความสามารถสำหรับวัตถุประสงค์ในการประเมินผลโดยทั่วไปและมีการใช้งานอย่างแพร่หลายในการประเมินผลด้านภาษา แต่มันไม่ได้เกี่ยวข้องเพียงแค่การวัดและประเมินผลทางภาษาเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับการกระบวนการและเป้าหมายของการเรียนการสอนภาษาด้วย

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่เริ่มจากการยกร่างหลักสูตร การทดลองใช้ และการปรับปรุงหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องครอบคลุมความรู้ด้านภาษาศาสตร์ การใช้สื่อเทคโนโลยีในการสอน และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรเน้นการออกแบบการเรียนการสอนอย่างมีระบบเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ ทักษะ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การสอนภาษาตามแนวการสื่อสารเน้นการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์จริง โดยพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ที่เป็นมาตรฐานระดับนานาชาติจึงถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินความสามารถทางภาษาของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ด้วยการจำแนกความสามารถทางภาษาออกเป็นหลายระดับตั้งแต่พื้นฐานจนถึงขั้นสูง การสอนภาษาตามแนวการสื่อสารที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงได้ประโยชน์จากกรอบ

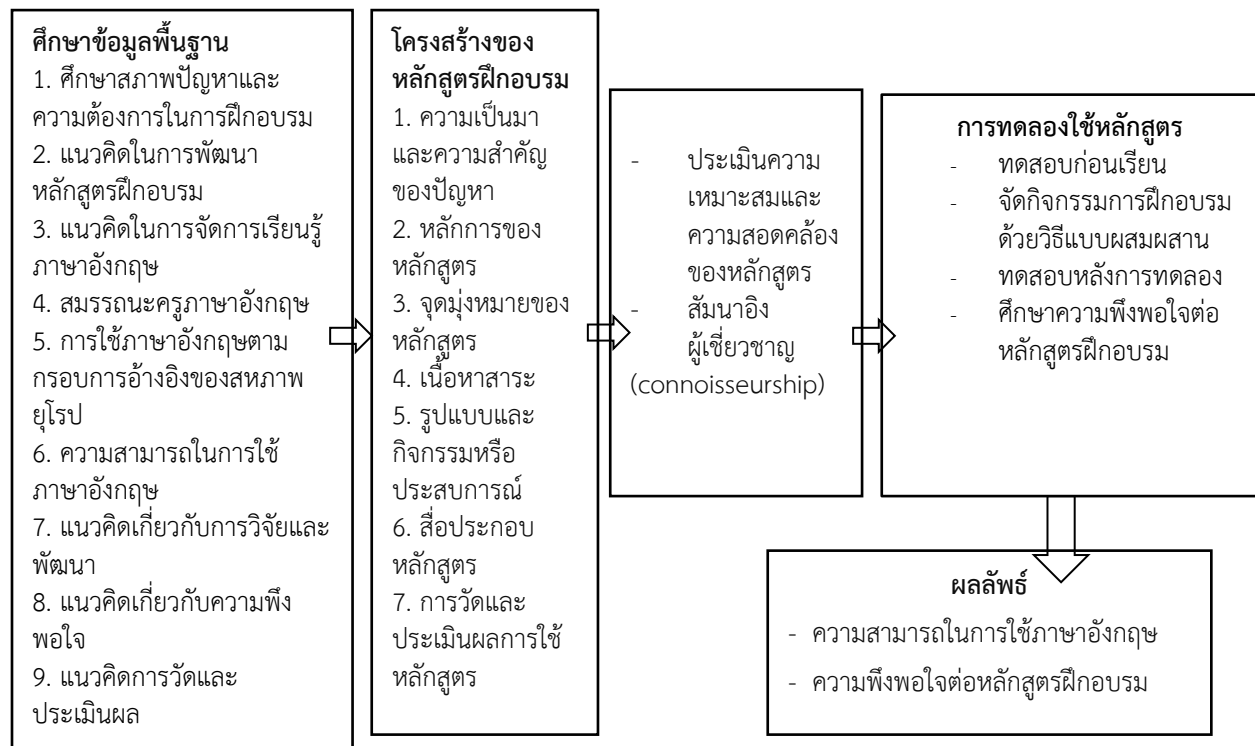
CEFR ในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้และการประเมินผลที่ชัดเจน สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งช่วยให้การพัฒนาทักษะภาษาเป็นไปอย่างมีระบบและต่อเนื่อง ทำให้ครูและนักเรียนสามารถประเมินผลการเรียนรู้ทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเห็นผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

- ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการฝึกอบรม
- ระยะที่ 2 เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
- ระยะที่ 3 เพื่อทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม
- ระยะที่ 4 เพื่อประเมินประสิทธิผลของฝึกอบรม

จะเห็นได้ว่า การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนได้แก่ ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบการอ้างอิงของสหภาพยุโรป หลังจากนั้น พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม และประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมและยืนยันประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้พัฒนาขึ้น

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มเป้าหมาย

1.1 ประชากร คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3-4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป กลุ่มตัวอย่างได้มาจากประชากรเบื้องต้น กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553: 43) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 92 คน ใช้สำหรับตอบแบบสำรวจในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตลอดจนการสนทนากลุ่มระหว่างอาจารย์ผู้สอน จำนวน 7 คน

1.3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 ในการพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ จำนวน 7 คน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและพัฒนาหลักสูตร จำนวน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล จำนวน 1 คน

1.4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 3 ในการทดลองใช้หลักสูตร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปี 3-4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

1.5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 4 ในการประเมินประสิทธิภาพหลักสูตร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปี 3-4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป

เครื่องมือที่ใช้: 1. แบบวิเคราะห์เอกสาร 2. แบบสอบถาม และ 3. ประเด็นหัวข้อสนทนากลุ่ม

วิธีดำเนินการ: 1. การศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์เอกสารเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม 2. สสำรวจสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้และความต้องการฝึกอบรม และ 3. จัดสนทนากลุ่ม

ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมในการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป

เครื่องมือที่ใช้: เอกสารประกอบการประเมิน ได้แก่ ร่างหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป แบบประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของหลักสูตร และ แบบสรุปผลการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

วิธีดำเนินการ

ร่างหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป มี 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1.) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 2.) หลักการของหลักสูตร 3.) จุดมุ่งหมาย 4.) เนื้อหาสาระ 5.) การจัดกิจกรรมการฝึกอบรม 6.) สื่อและวัสดุอุปกรณ์ 7.) การวัดและการประเมินผล

การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญโดยผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป

เครื่องมือที่ใช้: เอกสารและคู่มือประกอบการฝึกอบรม 1 ฉบับ 2. แบบทดสอบ 3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

วิธีดำเนินการ

1. ดำเนินการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3-4 คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 30 คน การชี้แจงรายละเอียดขั้นตอน และวิธีปฏิบัติในการจัดกิจกรรมกับนักศึกษาครูกลุ่มตัวอย่าง

2. ทดสอบก่อนการฝึกอบรม

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมโดยใช้เอกสารประกอบการฝึกอบรม

4. ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทดสอบหลังเรียน

5. สอบถามความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้วยแบบสอบถาม จำนวน 20 ข้อ

6. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักศึกษาครู ไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามจุดประสงค์ของการวิจัยต่อไป

ระยะที่ 4 การประเมินหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป

เครื่องมือที่ใช้

1. เอกสารประกอบการฝึกอบรม

2. แบบทดสอบก่อนและหลังจัดกิจกรรมฝึกอบรม

3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม

4. แบบประเมินแผน/หลักสูตร

วิธีดำเนินการ

1. ดำเนินการการประเมินหลักสูตร ตามแนวคิดของ CIPP Model

2. นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินไปวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

ระยะที่ 1 ผลของการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป โดยการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ความต้องการในการฝึกอบรมของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป โดยมีผลจากการศึกษา ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัญหาและระดับความต้องการในการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (n=92)

รายการประเมิน	สภาพปัจจุบัน			ความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะการฟัง	3.47	0.51	ปานกลาง	4.65	0.17	มากที่สุด
ทักษะการพูด	3.41	0.57	ปานกลาง	4.70	0.18	มากที่สุด
ทักษะการอ่าน	3.45	0.52	ปานกลาง	4.64	0.15	มากที่สุด
ทักษะการเขียน	3.48	0.50	ปานกลาง	4.73	0.22	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	3.45	0.52	ปานกลาง	4.67	0.10	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัญหาการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป โดยรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$; S.D.=0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ทักษะการเขียน ($\bar{X}=3.48$; S.D.=0.50) ทักษะการฟัง ($\bar{X}=3.47$; S.D.=0.51) ทักษะการอ่าน ($\bar{X}=3.45$; S.D.=0.52) และทักษะการพูด ($\bar{X}=3.41$; S.D.=0.57) ส่วนต้องการพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู โดยรวมมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.67$; S.D.=0.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ทักษะการเขียน ($\bar{X}=4.73$; S.D.=0.22) ทักษะการพูด ($\bar{X}=4.70$; S.D.=0.18) ทักษะการฟัง ($\bar{X}=4.65$; S.D.=0.17) และ ทักษะการอ่าน ($\bar{X}=4.64$; S.D.=0.15)

ผลของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป ผลการสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งประกอบไปด้วย การวิเคราะห์เอกสาร การสำรวจข้อมูลพื้นฐาน จากนักศึกษา จำนวน 92 คน และการสัมภาษณ์นักศึกษาครู ชั้นปีที่ 3-4 จำนวน 20 คน และ

อาจารย์ผู้สอน จำนวน 9 คน จึงได้ข้อมูลเพื่อนำมากำหนดแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป มุ่งองค์ประกอบของหลักสูตร 7 องค์ประกอบ คือ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 2) หลักการของหลักสูตร 3) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 4) เนื้อสาระ 5) กิจกรรมการฝึกอบรม 6) สื่อประกอบการฝึกอบรม และ 7) การวัดและประเมินผล

ระยะที่ 2 เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม โดยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสม และความสอดคล้อง ผลการประเมินปรากฏดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (จำนวน 7 คน)

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	4.71	0.47	มากที่สุด
ด้านหลักการของหลักสูตร	4.91	0.23	มากที่สุด
ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.93	0.22	มากที่สุด
ด้านเนื้อหาสาระ	4.86	0.38	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม	4.90	0.25	มากที่สุด
ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้	4.71	0.47	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล	4.79	0.35	มากที่สุด
รวม	4.83	0.34	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.83$; S.D.=0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\bar{X}=4.93$; S.D.= 0.22) ด้านหลักการและแนวคิด ($\bar{X}=4.91$; S.D.= 0.23) ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม ($\bar{X}=4.90$; S.D.= 0.25) ด้านเนื้อหาสาระ ($\bar{X}=4.86$; S.D.=0.38) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}=4.79$; S.D.= 0.35) ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.71$; S.D.= 0.47) และด้านความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ($\bar{X}=4.71$; S.D.=0.47)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (จำนวน 7 คน)

รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ปัญหาและความสำคัญกับหลักการของหลักสูตร	4.57	0.53	มากที่สุด
2. ปัญหาและความสำคัญกับเป้าหมายของหลักสูตร	4.29	0.95	มาก
3. ปัญหาและความสำคัญกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.43	0.53	มาก
4. หลักการและจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.57	0.53	มากที่สุด
5. หลักการและกิจกรรมการฝึกอบรม	4.43	0.53	มาก
6. หลักการและการประเมินผลหลักสูตร	4.86	0.38	มากที่สุด
7. เป้าหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.57	0.53	มากที่สุด
8. จุดประสงค์และเนื้อหาสาระของหลักสูตร	4.57	0.53	มากที่สุด
9. จุดประสงค์และกิจกรรมการฝึกอบรม	4.71	0.49	มากที่สุด
10. เนื้อหาและกิจกรรมการฝึกอบรม	4.86	0.38	มากที่สุด
11. เนื้อหาและสื่อประกอบหลักสูตร	4.29	0.49	มาก
12. กิจกรรมการฝึกอบรมและสื่อประกอบหลักสูตร	4.43	0.53	มาก
13. กิจกรรมการฝึกอบรมและการประเมินผลหลักสูตร	4.43	0.53	มาก
รวม	4.55	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.55$; S.D.=0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ และอยู่ในระดับมากที่สุด 7 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ หลักการและการประเมินผลหลักสูตร ($\bar{x}=4.86$; S.D. =0.38) เนื้อหาและกิจกรรมการฝึกอบรม ($\bar{x}=4.86$; S.D. =0.38) และ จุดประสงค์และกิจกรรมการฝึกอบรม ($\bar{x}=4.71$; S.D. = 0.49)

3. ผลการนำหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรปไปใช้ ผลปรากฏเป็นดังนี้

ระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม

ตารางที่ 4 เป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t	Sig.
ก่อนการอบรม	30	58.80	5.17	29	12.874	0.000
หลังการอบรม	30	64.93	6.14	29		

จากตารางที่ 4 พบว่า หลังการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป มีคะแนนทดสอบหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อนักศึกษาครูที่ผ่านการฝึกอบรม จำนวน 30 คน เข้ารับการทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษ (RMU-UET) เพื่อวัดระดับ CEFR ของนักศึกษาครู ดำเนินการจัดสอบโดยสำนักวิเทศสัมพันธ์และการจัดการศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่านักศึกษาครู ผ่านการทดสอบร้อยละ 73

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม	4.67	0.21	มากที่สุด
ด้านการปฏิบัติการฝึกอบรม	4.33	0.96	มาก
ด้านสื่อและเทคนิคของการฝึกอบรม	4.47	0.63	มาก
ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.57	0.50	มากที่สุด
ด้านบุคลิกภาพของวิทยากร	4.60	0.50	มากที่สุด
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.61	0.20	มากที่สุด
รวม	4.56	0.10	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาครูผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมฝึกอบรม การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป โดยรวมทุกด้าน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.56$; S.D.= 0.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม ($\bar{X}=4.67$; S.D.= 0.21) ด้านการปฏิบัติการฝึกอบรม ($\bar{X}=4.63$; S.D.= 0.23) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

($\bar{X}$ = 4.61 ; S.D. = 0.20) ด้านบุคลิกภาพของวิทยากร ($\bar{X}$ = 4.55 ; S.D. = 0.14) ด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.48 ; S.D. = 0.23) และด้านสื่อและเทคนิคของการฝึกอบรม ($\bar{X}$ = 4.39 ; S.D. = 0.35)

4. ผลการประเมินการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป ผลปรากฏดังตารางที่ 6

ระยะที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรม

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (37 คน)

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านบริบท	4.23	0.64	มาก
ด้านปัจจัยเบื้องต้น	4.04	0.85	มาก
ด้านกระบวนการ	4.30	0.60	มาก
ด้านผลผลิต	4.05	0.73	มาก
รวม	4.15	0.66	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.15; S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกระบวนการ ($\bar{X}$ = 4.30; S.D. = 0.60) ด้านบริบท ($\bar{X}$ = 4.23; S.D. = 0.64) ด้านผลผลิต ($\bar{X}$ = 4.05; S.D. = 0.73) และด้านปัจจัยเบื้องต้น ($\bar{X}$ = 4.04; S.D. = 0.91)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป ผู้วิจัยนำผลการวิจัยมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลของการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับการศึกษาหลักสูตรการจัดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม รวมทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม นอกจากนั้น ผู้วิจัยได้สำรวจสภาพปัญหาและความต้องการในการฝึกอบรมของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ ซึ่งพบว่า นักศึกษาครูวิชาภาษาอังกฤษในสภาพปัจจุบัน มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่

ในระดับปานกลาง และมีความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด และการสนทนากลุ่มของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาคูควรได้รับการพัฒนาทางด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่คณะครุศาสตร์ กำหนด คือ ระดับ B1 และจากการสัมภาษณ์นักศึกษาคู พบว่านักศึกษาคูมีความต้องการในการพัฒนาตนเองทางด้านความสามารถในการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ

2. ผลของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมโดยเน้นเนื้อหาสาระทางด้าน 1) Creative Speaking 2) Speaking and writing 3) Speaking and Listening 4) Listening 5) Reading และ 6) Writing ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ตลอดจนการสนทนากลุ่มผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ผู้สอน โดยกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 2) หลักการของหลักสูตร 3) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 4) เนื้อสาระ 5) กิจกรรมการฝึกอบรม 6) สื่อประกอบการฝึกอบรม และ 7) การวัดและประเมินผล ตามแนวคิดของ สมิตร์ คุณากร, 2533; สัจด์ อุทรานันท์, 2532; วิชัย วงษ์ใหญ่, 2554; ชำรง บัวศรี, 2532; Tyler, 1949; Oliva, 1992; Taba, 1962; Saylor and Alexander, 1974 จากนั้นผู้วิจัยได้นำโครงร่างของหลักสูตรไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งพบว่า องค์ประกอบของหลักสูตรมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่าหลักสูตรการฝึกอบรมตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีความสอดคล้องกันทุกองค์ประกอบ และผลการประเมินความเหมาะสมของแต่ละองค์ประกอบ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ ถือว่า หลักสูตรฝึกอบรม การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคูตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป ที่พัฒนาขึ้น ผ่านเกณฑ์และสามารถนำไปใช้ได้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากหลักสูตรฝึกอบรม การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคูตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป ถูกพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ มีการดำเนินการตามขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรเชิงระบบ ตามแนวคิดของนักพัฒนาหลักสูตร โดยผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล จากแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการบูรณาการของทฤษฎีในส่วนที่มีความคล้ายกัน แนวคิดที่สอดคล้องกัน เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของหลักสูตร รวมทั้งจากคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และข้อเสนอแนะที่สำคัญจากผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนข้อมูลพื้นฐานที่ได้ จากการสำรวจความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนการพัฒนาหลักสูตร จึงส่งผลให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน และสามารถส่งเสริมซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดแนวทางการจัดฝึกอบรม และการวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่งทิวา จันทน์วัฒนวงศ์ (2557) ที่กล่าวว่า หลักสูตรเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพของคนในชาติ หลักสูตรจึงเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ลักษณะของหลักสูตรที่ดีจะต้องเป็นหลักสูตรที่สนองเป้าหมายของการพัฒนาคุณภาพ คนของชาติ สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของสังคมประเทศชาติในทุกๆ ด้าน

3. ผลของการนำหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรปไปใช้ พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีคะแนนทดสอบหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า หลักสูตรฝึกอบรม การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในครั้งนี้ มีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก องค์ประกอบของหลักสูตรทั้ง 7 องค์ประกอบ มีความสอดคล้องกับความสนใจ และความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้ผ่านการประเมินความเหมาะสมและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้านภาษาอังกฤษและด้านวิจัยและพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมได้เน้น ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นศูนย์กลาง และเน้นความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป จึงทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมกระตือรือร้น มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ และตั้งใจในการฝึกปฏิบัติในกิจกรรมการฝึกอบรม ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความรู้ ความสามารถ และทักษะปฏิบัติดีขึ้น ดังที่สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541: 172) กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ว่าเป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนเองได้ตั้งใจไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ปฏิบัติงาน เนื่องจากต้องการผลรางวัล แต่ทำเพื่อประสบความสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้

การศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม พบว่า นักศึกษาครู มีความพึงพอใจต่อการการฝึกอบรม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจาก เนื้อหาของการฝึกอบรมเป็นประโยชน์ ทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและอยู่ในความสนใจของผู้เข้าอบรม นอกจากนั้น ความยากง่ายทางด้านภาษาก็มีผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำไปปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ที่ตรงกับความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม โดยผู้วิจัยได้สำรวจความต้องการก่อนแล้วจึงนำมาพัฒนาเป็นหลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอบรม ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วารุณี อัสวโกสิน (2554) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งพบว่า ประการแรกหลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ ประการที่สอง ผลการทดสอบความรู้และทักษะหลังการฝึกอบรมของผู้รับการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และในด้านความพึงพอใจ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจอยู่ระดับมาก

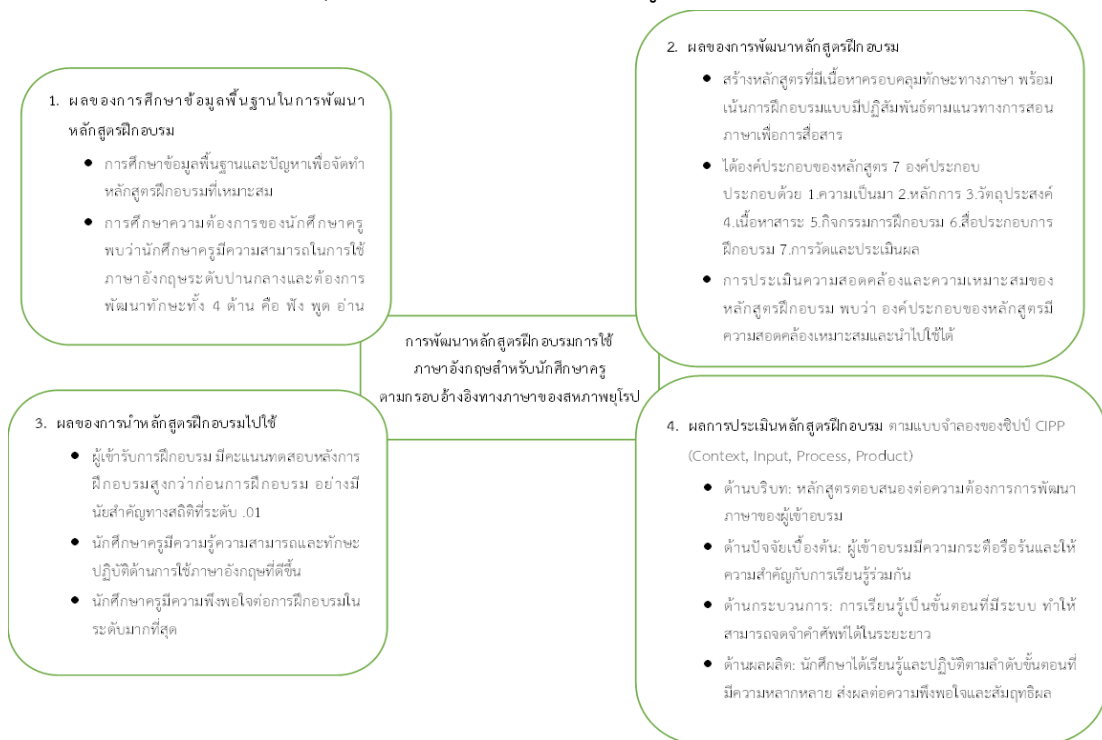
4. ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป จากแนวการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม ตามแบบจำลองของชิปปี้ CIPP (Context, Input, Process, Product) ตามแนวทางการประเมินโครงการของ Stufflebeam (1967) พบว่า

1) ด้านบริบท ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและทุกข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ แสดงว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาการใช้ภาษา ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการฝึกอบรมของนักศึกษาครูมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร

2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและทุกข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ แสดงว่า นักศึกษาคู มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรม และให้ความสำคัญกับการฝึกปฏิบัติกับ ผู้เข้าร่วมอบรมด้วยกัน เพื่อให้ตนเองได้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

3) ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและทุกข้ออยู่ในระดับมาก พบว่าการที่นักศึกษาคู สา ขาววิชาภาษาอังกฤษที่มีโอกาสได้เข้าร่วมเรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันอย่างเป็นขั้นตอน และมีระบบ เช่นการแสดงบทบาทสมมติในกิจกรรมการสอนทั้งได้ฝึกพูด ได้ตอบในสถานการณ์จริง จึงทำให้ผู้เรียนสามารถ แก้ปัญหาได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ พบหลังจากที่เขาได้ฝึกฟังจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และการอธิบายเพื่อให้ได้ข้อมูล ในกิจกรรมการเขียน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จึงทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้ คำศัพท์ และได้ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการเขียน ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ทำให้ผู้เรียนสามารถ จดจำคำศัพท์ได้ในระยะยาว

4) ด้านผลผลิต ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากและทุกข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ อาจเป็นเพราะนักศึกษาคู ได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนของการฝึกอบรมได้นำวิธีการฝึกอบรมที่หลากหลาย จึงทำให้เรา ความสนใจและไม่น่าเบื่อ ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลและความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

แผนภาพที่ 2 สรุปผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

ข้อเสนอแนะ

- 1) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป สำหรับครูประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา
- 2) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้านการสอนภาษาอังกฤษ ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรปสำหรับสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ชั้นแก้ว มาพรหม. (2564). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยบูรณาการอาเซียนศึกษาสำหรับครูประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ณดา บิลดาเวด. (2560). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อยกระดับทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 17(1), 1-15. สืบค้นจาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/eduthu/article/view/96225>
- จรัส บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2560). การศึกษา: EF ดัชนีภาษาอังกฤษ ไทยควรเพิ่มทักษะการสื่อสาร. ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. 8 ธันวาคม 2560. <https://www.prachachat.net/education/news-84621>
- รุ่งทิพา จันทน์วัฒนวงศ์. (2557). เอกสารประกอบการสอน รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร : Curriculum Development. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ลักษณ์พร เข้มขัน และ จิตมา วรณศรี. (2564). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, ปีที่ 23(4), 298-309.
- วารุณี อัสวโกคิน. (2554). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน : ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). เทคนิคการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.

- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2561). สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้าน
พื้นฐาน(O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 ปีการศึกษา 2560. Retrieved from:
http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/PDF/SummaryONETM6_2560.pdf
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิทร คุณานุกร. (2533). *หลักสูตรและการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ศึกษิตสยาม.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Ministry of Education (2014). *Annual Report*. Ministry of Education.
- Oliva, P.F. (1992). *Developing the Curriculum*. Boston: Brown and Company.
- Read, J. (2019). *The influence of the Common European Framework of Reference (CEFR) in the Asia-Pacific Region*. LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network, 12, 12-18.
- Saylor, J.G., & Alexander, M.W. (1974). *Planning Curriculum for School*. 3rd edition. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Stufflebeam, D.L. (1967). The CIPP model for program evaluation. In G. Madaus, M. Scriven, & D. Stufflebeam (Eds.), *Evaluation models: Viewpoints on educational and human services evaluation* (pp. 117-141). Kluwer Academic Publishers
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace, and World.
- Tyler, R.W. (1949). *Basic Principle of Curriculum and Instruction*. Chicago; The University of Chicago.
- Yu, L., Chen, M., Chiu, C., Hsu, C., & Yuan, Y. (2022). Examining English ability-grouping practices by aligning CEFR levels with university-level general English courses in Taiwan. *Sustainability*, 14(8), 4629.

